

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 mei 2000 door de Minister van Consumentenzaken verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van wet tot "wijziging van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van de consumenten", heeft op 8 juni 2000 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Protection de la Consommation, le 18 mai 2000, d'une demande d'avis sur un avant-projet loi "modifiant la loi du 9 février 1994 relative à la sécurité des consommateurs", a donné le 8 juin 2000 l'avis suivant :

STREKKING VAN HET ONTWERP

De wijzigingen die het om advies voorgelegde ontwerp van wet beoogt aan te brengen in de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van de consumenten, zijn - luidens de memorie van toelichting -, een eerste stap in de richting van "een gecoördineerde aanpak in verband met de veiligheid en gezondheid van de consumenten en een grotere transparantie en waar mogelijk een vermindering van de regelgeving".

De ontworpen wijzigingen van de voornoemde wet van 9 februari 1994 zijn gediversifieerd van aard en komen, in essentie, neer op een aanpassing van sommige definities (artikel 2), op een verfijning van het geheel van de maatregelen die kunnen worden genomen wanneer een product niet aan het algemene veiligheidsvereiste beantwoordt (artikelen 3 tot 5), op een herziening van de informatie- en adviesstructuren (artikel 12), op het tot stand brengen van een meer efficiënte en gecoördineerde procedure inzake de opsporing, de vaststelling en de bestraffing van misdrijven inzake consumentenbescherming (artikelen 13 tot 16), op een versoepeling van het instrumentarium om de Belgische regelgeving aan te passen aan de internationale verplichtingen (artikel 17) en op een coördinatie met andere wetten betreffende de veiligheid van producten voor de consument (artikelen 18 tot 21).

Daarnaast vallen sommige andere wijzigingen, die het ontwerp beoogt aan te brengen in de wet van 9 februari 1994, eerder te bestempelen als van louter redactionele aard (artikelen 6 tot 11).

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerkingen

1. Sommige bepalingen van het om advies voorgelegde ontwerp, waaronder artikel 15, nopen ertoe dat het ontwerp, met toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole, aan de voorafgaande akkoordbevinding van de Minister van Begroting wordt voorgelegd.

Uit de aan de Raad van State, afdeling wetgeving, meegedeelde documenten valt niet af te leiden dat zulks is gebeurd.

De hierna volgende opmerkingen worden derhalve geformuleerd onder het voorbehoud dat alsnog aan het in artikel 5 van het koninklijk besluit van 16 november 1994 voorgeschreven vormvereiste wordt voldaan.

2. Het om advies voorgelegde ontwerp dient te worden voorafgegaan door een ontwerp van koninklijk besluit waarin de Minister van Consumentenzaken wordt gelast het ontwerp van wet bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen.

.../...

Bijzondere opmerkingen

Opschrift

Aangezien de ontworpen regeling niet beperkt blijft tot het wijzigen van de wet van 9 februari 1994, waaraan nochtans uitsluitend wordt gerefereerd in het opschrift van het ontwerp, verdient het aanbeveling om dat opschrift aan te passen als volgt :

"Ontwerp van wet tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de veiligheid en de gezondheid van de consumenten bij het gebruik van producten".

Artikel 2

1.1. In artikel 2, 2°, van het ontwerp, wordt het begrip "dienstverlening" omschreven. Dat begrip komt in de plaats van het begrip "dienst", zoals dat in het huidige artikel 1, eerste lid, 2, van de wet van 9 februari 1994 wordt gedefinieerd.

De memorie van toelichting doet ervan blijken dat het ontwerp op die wijze wil aansluiten op het ontwerp tot wijziging van de richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene productveiligheid.

De Raad van State, afdeling wetgeving, meent in dat verband niettemin te moeten wijzen op wat volgt.

.../...

1.2. Zoals het begrip "dienstverlening" is omschreven in artikel 2, 2°, van het ontwerp, heeft het een ruim toepassingsgebied, dat niet enkel de commerciële en ambachtelijke terbeschikkingstelling van producten omvat, doch bijvoorbeeld ook de terbeschikkingstelling van medische apparatuur aan patiënten in ziekenhuizen. De verduidelijking die, wat dat laatste aspect betreft, wordt gegeven in de memorie van toelichting, vermag immers geen afbreuk te doen aan wat uit de bewoordingen van de omschrijving van het begrip "dienstverlening" valt af te leiden. Die bewoordingen zijn zelfs van die aard dat zij de vraag doen rijzen of erdoor niet tevens aan de medische aansprakelijkheid wordt gerefereerd.

1.3. Het vervangen van de omschrijving van het begrip "dienst", in het huidige artikel 1, eerste lid, 2, van de wet van 9 februari 1994, door het begrip "dienstverlening", in artikel 2, 2°, van het ontwerp, mag niet uit het oog doen verliezen dat in de voornoemde wet nog steeds melding wordt gemaakt van de begrippen "dienst" en "diensten" (zie, onder meer, de artikelen 2, 3 en 4 van de wet). De regering zal er derhalve over moeten oordelen of de omschrijving van het begrip "dienstverlening" een afzonderlijke definitie van het begrip "dienst" overbodig maakt.

1.4. In aansluiting op de opmerking sub 1.3., moet worden vastgesteld dat in sommige bepalingen van de wet van 9 februari 1994 niet wordt gerefereerd aan de "diensten", ondanks het feit dat die wet duidelijk mede van toepassing is op de diensten. Ook in een aantal van de ontworpen bepalingen ontbreekt een verwijzing naar de diensten (zie,

.../...

onder meer, de ontworpen artikelen 4, § 2, en 5, § 1, van de wet, en de bepaling van artikel 13 van het ontwerp). De stellers van het ontwerp doen er derhalve goed aan na te gaan of in zowel de ontworpen bepalingen, als in de artikelen van de wet van 9 februari 1994 die niet worden vervangen of gewijzigd, op een voldoende systematische manier wordt verwezen naar het begrip "diensten".

1.5. Ter wille van de duidelijkheid en voor zover zulks overeenstemt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, kan worden overwogen om in de definitie van het begrip "dienstverlening" te schrijven : "... en elk gebruik van een product door een dienstverlener dat risico's inhoudt voor een consument.".

2. In de Franse tekst van de zinsnede die artikel 2, 3° en 4°, van het ontwerp, beoogt in te voegen in, respectievelijk, 3° en 4°, van artikel 1, eerste lid, van de wet van 9 februari 1994, wordt van "la prestation de services" gewaagd (1). Deze terminologie is niet in overeenstemming met de Franse tekst van de definitie van het begrip "service" in artikel 2, 2°, van het ontwerp. Naar analogie van de Nederlandse tekst van artikel 2, 2°, 3° en 4°, van het ontwerp, waarin telkens van het begrip "dienstverlening" wordt melding gemaakt, zou ook in de Franse tekst naar een meer eenvormige terminologie moeten worden gestreefd.

(1) Die terminologie komt ook voor in de Franse tekst van nog andere bepalingen van het ontwerp (zo, onder meer, in het ontworpen artikel 4, § 2, van de wet).

3.1. Artikel 2, 6°, van het ontwerp, strekt tot het vervangen van het derde lid van artikel 1 van de wet van 9 februari 1994.

In het laatstgenoemde lid wordt bepaald dat "(de) wet (...) voornamelijk (beoogt) de richtlijn van de Raad 92/59/EEG van 29 juni 1992 betreffende de algemene veiligheid van producten, om te zetten". Er valt derhalve niet goed in te zien waarom de bepaling in artikel 2, 6°, van het ontwerp, naar luid waarvan de wet "geen afbreuk (doet) aan de toepassing van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek", in de plaats zou moeten komen van het huidige artikel 1, derde lid, van de wet.

Het lijkt logischer indien de bepaling van artikel 2, 6°, van het ontwerp, als een nieuw vierde lid aan artikel 1 van de wet zou worden toegevoegd. Dergelijke handelwijze zou daarenboven meer in overeenstemming zijn met artikel 17, lid 2, van de richtlijn 92/59/EEG, dat een verwijzing naar die richtlijn voorschrijft.

3.2. Teneinde een a contrario-redenering te vermijden, of althans de mogelijkheid daartoe in te perken, wordt de verwijzing in de ontworpen bepaling onder artikel 2, 6°, van het ontwerp, beter niet beperkt tot artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek, doch verdient het aanbeveling te verwijzen naar "de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek".

.../...

Artikel 3

1. Op het einde van het ontworpen artikel 4, § 1, tweede lid, van de wet, zijn, in de Franse tekst, de woorden "of van de betrokken diensten", die in de Nederlandse tekst voorkomen, niet weergegeven. Die discordantie dient te worden verholpen.

2. In tegenstelling tot wat het geval is in het huidige artikel 4 van de wet van 9 februari 1994, wordt in het ontworpen artikel 4, §§ 1, tweede lid, en 2, niet meer bepaald dat de minister of zijn gemachtigde de betrokken producent of dienstverlener dient te "horen", doch wel dat hij deze dient te "raadplegen". Vraag is of de stellers van het ontwerp met deze terminologische wijziging een bepaald oogmerk nastreven, in welk geval zulks best wordt verduidelijkt in de memorie van toelichting. Valt geen dergelijk oogmerk aan te wijzen, dan wordt beter aangesloten op de terminologie van het huidige artikel 4 van de wet.

3. Op het einde van het ontworpen artikel 4, § 2, van de wet, wordt bepaald dat de producent of de dienstverlener ten laatste vijftien dagen "na het van kracht worden" van de in die paragraaf beschreven maatregelen, daarover dient te worden ingelicht.

De logica van een dergelijke bepaling is op het eerste gezicht niet duidelijk, ermee rekening houdend dat de desbetreffende maatregelen in voorkomend geval reeds zijn of

.../...

moeten worden uitgevoerd van zodra zij "van kracht worden" en de producent of de dienstverlener op dat ogenblik al op de hoogte ervan zal zijn.

In het licht van deze bedenking zou het aanbeveling verdienen dat, indien de betrokken bepaling ongewijzigd wordt gehandhaafd in het ontwerp, in dat verband enige verduidelijking wordt gegeven in de memorie van toelichting.

4. Men schrijve op het einde van de inleidende zin van het ontworpen artikel 4, § 3, van de wet : "... kunnen tevens de volgende maatregelen worden bevolen : ...".

Ook de redactie van de inleidende zin van het ontworpen artikel 5, § 2, van de wet (artikel 4 van het ontwerp), dient dan op dezelfde wijze te worden aangepast.

5. Onverminderd de opmerking sub 2, zou het ontworpen artikel 4, § 4, van de wet, beter worden geredigeerd als volgt :

"§ 4. Voor besluiten die de omzetting of het gevolg zijn van verbindende maatregelen die zijn genomen op Europees vlak, zijn de raadplegingen, bedoeld in § 1 en § 2, niet vereist, voor zover bij het treffen van deze maatregelen op Europees vlak aan gelijkwaardige vereisten werd voldaan."

.../...

Indien op dit tekstvoorstel wordt ingegaan, dient ook de redactie van het ontworpen artikel 5, § 4, van de wet (artikel 4 van het ontwerp), in gelijkaardige zin te worden aangepast.

6. Om taalkundige redenen schrijve men in de Nederlandse tekst op het einde van het ontworpen artikel 4, § 5, van de wet "... van een besluit genomen ter uitvoering van dit artikel."

Artikel 4

1. In het ontworpen artikel 5, § 1, van de wet, wordt uitgegaan van de hypothese van het bestaan van een "ernstig risico". Het huidige artikel 5, eerste lid, van de wet regelt het geval van een "ernstig en onmiddellijk gevaar". Rekening houdend met de omschrijving die in artikel 2, 5°, van het ontwerp, van het begrip "risico" wordt gegeven, moet worden vastgesteld dat het ontworpen artikel 5, § 1, van de wet, inhoudelijk een fundamenteel andere betekenis heeft dan die van het huidige artikel 5, eerste lid, van de wet. Vraag is of de stellers van het ontwerp zulks effectief hebben beoogd.

2. Het is niet duidelijk waarom, in de inleidende zin van het ontworpen artikel 5, § 2, van de wet, tevens van "een beslissing genomen ter uitvoering van § 1" moet worden

.../...

melding gemaakt en waarom niet kan worden volstaan met de vermelding van "een besluit genomen ter uitvoering van § 1".

Artikel 5

1. De delegatiebepaling van het ontworpen artikel 5bis van de wet van 9 februari 1994, strekt er, blijkens de memorie van toelichting, toe een eenvormige regeling tot stand te brengen inzake de terugvordering bij de producenten van de kosten die voortvloeien uit het markttoezicht. De stellers van het ontwerp gaan er daarbij blijkbaar van uit dat de betrokken bijdrage in de kosten te beschouwen valt als een retributie, en niet als een belasting, aangezien in het laatste geval geen delegatie van bevoegdheid, bedoeld in het ontworpen artikel 5bis van de wet, toelaatbaar zou zijn.

Men weet dat retributies als kenmerkende eigenschap hebben dat ze de tegenprestatie vormen voor een dienst die de overheid verleent aan de heffingsplichtige, individueel beschouwd (1), enerzijds, en dat er een redelijke verhouding bestaat tussen de waarde van de verleende dienst en de gevorderde retributie, anderzijds. Bij ontstentenis van zulk een verhouding verliest de retributie haar hoedanigheid van vergoeding en wordt ze een belasting die, krachtens artikel 170 van de Grondwet, enkel kan worden ingevoerd door de bevoegde wetgever, die bovendien zelf dient in te staan voor de regeling van de hoofdbestanddelen van de belasting,

(1) Zie o.m. Arbitragehof, nr. 21/97 van 17 april 1997, B.S., 25 april 1997.

zoals die met betrekking tot de grondslag en het tarief van de belasting.

Gelet op de stringente voorwaarden waaraan een vergoeding moet voldoen om als een retributie te kunnen worden gecatalogeerd of het te blijven, en op de vaststelling dat het, blijkens de memorie van toelichting, precies de bedoeling blijkt te zijn om het in het verleden toegepaste systeem van specifieke beslissingen ten aanzien van individuele producenten te vervangen door het ontworpen algemene systeem van terugvordering, gesteund op de delegatiebepaling van het ontworpen artikel 5bis van de wet, zou het aanbeveling verdienen dat, in voorkomend geval, in de memorie van toelichting de redenen worden vermeld waarom desondanks de ontworpen regeling inzake de terugvordering van de betrokken kosten refereert aan een retributie en niet aan een belasting.

Daarbij dient dan tevens de delegatiebepaling van het ontworpen artikel 5bis van de wet nader te worden afgebakend, al was het maar omdat de Koning er bij het uitoefenen van de desbetreffende bevoegdheid zal moeten op toezien dat er een redelijke verhouding bestaat tussen de waarde van de gepresteerde dienst - zijnde, in casu, het markttoezicht - en de onderscheiden bedragen die van de producenten worden geëist.

Mocht één en ander niet mogelijk zijn, dan dient in het ontwerp zelf een meer uitgewerkte regeling inzake de tenlasteneming van de kosten van het markttoezicht door de producenten te worden opgenomen en dient de daarmee verband

.../...

houdende delegatie van bevoegdheden aan de Koning te worden weggelaten, dan wel ernstig te worden ingeperkt.

2. Onverminderd de opmerking sub 1, wordt op het einde van het ontworpen artikel 5bis van de wet beter geschreven : "... onder de voorwaarden vastgesteld bij een koninklijk besluit waarover in de Ministerraad is beraadslaagd".

Artikel 6

Ermee rekening houdend dat artikel 6, 2° en 3°, van het ontwerp wijzigingen beoogt aan te brengen in eenzelfde onderdeel van artikel 6 van de wet van 9 februari 1994, namelijk in het eerste lid, tweede streepje, ervan, worden 2° en 3° beter tot één enkel nieuw 2° samengevoegd, te redigeren als volgt :

"2° in het eerste lid, tweede streepje, worden de woorden '..., te onderwerpen aan de ontleding door een erkend laboratorium' vervangen door de woorden '..., te onderwerpen aan de ontleding of aan de controle door een onafhankelijk laboratorium';".

Gelet op dit tekstvoorstel moeten 4° en 5° van artikel 6 van het ontwerp dan worden vernummerd.

.../...

Artikel 7

1. In de Nederlandse tekst van de ontworpen bepaling onder artikel 7, 1°, van het ontwerp, wordt - in overeenstemming met de terminologie van artikel 3, lid 2, van de richtlijn 92/59/EEG van 29 juni 1992 -, het woord "merken" beter vervangen door het woord "kenmerken".

2. Om legistieke redenen vervange men in artikel 7, 2°, van het ontwerp het woord "laatste" door het woord "tweede".

Dezelfde aanpassing moet worden aangebracht in artikel 8 van het ontwerp.

Artikel 9

Men late het ontworpen artikel 9 van de wet in de Nederlandse tekst aanvangen als volgt : "Wanneer met toepassing van deze wet ...".

Artikel 10

Men redigere artikel 10 van het ontwerp als volgt :

"Art. 10. In artikel 10 van de wet worden het tweede en derde lid opgeheven."

.../...

Artikel 12

Ontworpen artikel 11

1.1. De redactie van de opsomming die volgt op de inleidende zin van het ontworpen artikel 11, eerste lid, van de wet dient beter op die van de betrokken inleidende zin te worden afgestemd.

1.2. Waar de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 11, eerste lid, van de wet het heeft over "contact-punt" of "punt", worden in de Franse tekst de termen "point de contact" en "guichet" door elkaar gebruikt. Het verdient aanbeveling een meer eenvormige terminologie te gebruiken.

1.3. In de Franse tekst van het ontworpen artikel 11, eerste lid, 1°, schrijve men "et/ou à la santé".

1.4. Naar analogie van de Franse tekst, dient op het einde van de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 11, eerste lid, 3°, van de wet, te worden geschreven : "... niet meer voldoet aan de algemene veiligheidsverplichting, bedoeld in deze wet;".

2. Zoals de delegatiebepaling van het ontworpen artikel 11, tweede lid, van de wet is geredigeerd, is ze te algemeen om toelaatbaar te zijn. Teneinde dat bezwaar weg te werken, kan worden overwogen te schrijven :

.../...

"De Koning kan het Centraal Meldpunt belasten met bijkomende opdrachten inzake de veiligheid en de gezondheid van de consumenten bij het gebruik van producten.".

Ontworpen artikel 12

1. In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 12, eerste lid, van de wet, dient het woord "aangeduid" vervangen te worden door "aangewezen".

2. In het ontworpen artikel 12, tweede lid, van de wet, wordt bepaald dat het personeelskader en de werkmiddelen van het Centraal Meldpunt deel uitmaken van het Ministerie van Economische Zaken.

Een dergelijke bepaling betreft de organisatie van het bestuur en dient, overeenkomstig artikel 37 van de Grondwet, zaak te blijven van de Koning.

Ontworpen artikel 13

1. De vraag rijst of de "coördinerende bevoegdheid" van het Centraal Meldpunt tevens inhoudt dat dit laatste documenten en andere gegevens bij het bestuur kan opvragen. Indien dat de bedoeling is, wordt zulks beter uitdrukkelijk in de tekst van het ontwerp bepaald.

.../...

2. De indeling in leden van het ontworpen artikel 13 van de wet zou typografisch op een meer duidelijke wijze moeten gebeuren.

3. Op het einde van de Franse tekst van het ontworpen artikel 13, eerste lid, van de wet, moet worden geschreven : "... les compétences de l'administration concernée."

Ontworpen artikel 14

In het ontworpen artikel 14 van de wet worden de bevoegdheden van de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten opgesomd. Ook in het ontworpen artikel 16, eerste tot derde lid, van de wet, wordt een aantal bevoegdheden van de voornoemde Commissie opgesomd. Deze beide artikelen zouden moeten worden samengevoegd, temeer daar er tussen de beide overlappingen bestaan, wat tevens tot een aanpassing van de redactie van de samen te voegen bepalingen noopt.

Ontworpen artikel 15

1. Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering, zou, al naargelang de problematiek die aan de orde is, de ambtenaar worden aangewezen die voor die problematiek bevoegd is om als vertegenwoordiger, bedoeld in het ontworpen artikel 15, eerste lid, 3°, b), van de wet, in de Commissie zitting te hebben. Hiermee rekening houdend

.../...

zouden, in het ontworpen artikel 15, eerste lid, 3°, b), van de wet, de woorden "van elke bevoegde administratie" beter worden vervangen door de woorden "van het terzake bevoegde bestuur".

2. Zoals het ontworpen artikel 15, derde lid, van de wet, is geredigeerd, kunnen de rechters in de rechtbanken van koophandel geen voorzitter of vice-voorzitter van de Commissie zijn. Vraag is of zulks, rekening houdend met de aangelegenheden waarvoor de Commissie bevoegd is, de bedoeling, dan wel wenselijk is.

3. Men vervange op het einde van de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 15, zesde lid, de woorden "aangeduid en aan de voorzitter meegedeeld" door de woorden "aangewezen, die de voorzitter daarvan op de hoogte brengen".

Ontworpen artikel 16

1. Rekening houdend met het tekstvoorstel voor het ontworpen artikel 4, § 4, van de wet (artikel 3 van het ontwerp), schrijve men in het ontworpen artikel 16, eerste lid, 1°, van de wet :

"1° het verstrekken van adviezen bij het opstellen van reglementaire besluiten genomen ter uitvoering van artikel 4, met uitzondering van de besluiten die de

.../...

letterlijke omzetting of het gevolg zijn van verbindende maatregelen die zijn genomen op Europees vlak;".

In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 16, eerste lid, 2° en 3°, van de wet, moet dan telkens het woord "adviesverstrekking" worden vervangen door de woorden "het verstrekken van adviezen".

2. Naar analogie van de opmerking die in dit advies is geformuleerd bij het ontworpen artikel 11, tweede lid, van de wet (artikel 12 van het ontwerp), redigere men het ontworpen artikel 16, tweede lid, van de wet als volgt :

"De Koning kan de Commissie belasten met bijkomende opdrachten inzake de veiligheid en de gezondheid van de consumenten bij het gebruik van producten.".

3. Ter wille van de duidelijkheid kan worden overwogen om het ontworpen artikel 16 van de wet in twee paragrafen in te delen, waarbij de eerste paragraaf kan bestaan uit de eerste vier leden, en de tweede paragraaf uit het vijfde en het zesde lid, aangezien deze laatste de evaluatiecel betreffen.

Ontworpen artikel 17

1. Op het einde van het ontworpen artikel 17, eerste lid, van de wet, is er een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse ("... het risicovolle karakter van de

.../...

producten") en de Franse tekst ("... le caractère dangereux des produits"). Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering zou de Nederlandse tekst het best aansluiten op de bedoeling van de stellers van het ontwerp, zodat de Franse tekst op de Nederlandse dient te worden afgestemd.

2.1. In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 17, tweede lid, van de wet, moet het woord "inlichting" worden vervangen door het woord "inlichtingen".

2.2. Ter wille van de duidelijkheid wordt op het einde van het ontworpen artikel 17, tweede lid, van de wet, beter geschreven : "... waarvan zij uit hoofde van hun opdrachten bij de Commissie kennis kunnen hebben. Op dat beroepsgeheim is artikel 458 van het Strafwetboek van toepassing."

Artikel 14

1. Aangezien artikel 14, 1° en 2°, van het ontwerp, strekt tot het wijzigen van hetzelfde onderdeel van artikel 20 van de wet, en ter wille van de duidelijkheid, wordt ter overweging gegeven om artikel 14, 1°, te redigeren als volgt :

"1° § 1, punt 2, wordt vervangen door de volgende bepaling :

'2. alle dienstige vaststellingen doen, de producent en de distributeur horen, met inbegrip van elke persoon die betrokken is bij de handelingsketen of het onderhoud van en het toezicht op de installatie, en zich op de

.../...

eerste vordering ter plaatse de bescheiden, stukken of boeken die zij voor hun opsporingen en vaststellingen nodig hebben, doen voorleggen en een bewijs van hun tussenkomsten bewaren, door elk nuttig middel, inbegrepen kopieën en opnamen;''.

Indien op dit voorstel wordt ingegaan, dient artikel 14, 2°, van het ontwerp, zoals het om advies is voorgelegd, te vervallen en moeten 3., 4. en 5., van artikel 14 van het ontwerp worden vernummerd.

2. Luidens het ontworpen artikel 20, § 4, van de wet (artikel 14, 5°, van het ontwerp), kan de Koning de bevoegdheden van de in artikel 19 van de wet bedoelde ambtenaren uitbreiden.

De ambtenaren, bedoeld in artikel 19 van de wet, oefenen toezicht uit op de uitvoering van de wet en op de overeenstemming van de producten met de bepalingen van artikel 2 van de wet. Zij kunnen in dat verband overtredingen vaststellen middels processen-verbaal die bewijskracht hebben tot bewijs van het tegendeel.

De mogelijkheid tot uitbreiding van de bevoegdheden van de betrokken ambtenaren, die het ontworpen artikel 20, § 4, aan de Koning beoogt te verlenen, zou derhalve, om toelaatbaar te zijn, op een meer nauwkeurige wijze moeten worden omschreven.

.../...

3. In verband met het ontworpen artikel 20, § 5, van de wet (artikel 14, 5°, van het ontwerp) wordt in de memorie van toelichting het volgende opgemerkt :

"Deze uitbreiding is noodzakelijk om gecoördineerd te kunnen optreden. Dit is vooral van belang bij ambtenaren die meerdere opdrachten vervullen zoals bijvoorbeeld inspecteurs van de Arbeidsinspectie die enerzijds de arbeidsveiligheid controleren en anderzijds ingeschakeld zijn bij de marktcontrole".

Gelet op deze verduidelijking, kan men zich afvragen of in het ontworpen artikel 20, § 5, van de wet de woorden "op deze wet" niet beter worden vervangen door de woorden "op deze en andere wetgevingen".

Artikel 15

Naar luid van het ontworpen artikel 22, § 2, derde lid, van de wet, kan pas een proces-verbaal worden opgemaakt indien aan de waarschuwing geen gevolg is gegeven. Deze bepaling komt erop neer dat de mogelijkheid tot vaststelling van bepaalde misdrijven en derhalve de vervolgingsbevoegdheid van het openbaar ministerie, zoals die wordt gewaarborgd door artikel 151, § 1, van de Grondwet, op een ontoelaatbare wijze worden ingeperkt.

Artikel 16

1. Rekening houdend met de draagwijdte van de wijzigingen die artikel 16 van het ontwerp beoogt aan te brengen

.../...

in artikel 23 van de wet, zou het logischer en legistiek eenvoudiger zijn indien de bestaande tekst van artikel 23 van de wet volledig zou worden vervangen door de in twee paragrafen ingedeelde ontworpen tekst.

2. Op grond van de door de gemachtigde van de regering verstrekte inlichtingen, wordt de eerste zin na het eerste streepje van het ontworpen artikel 23, § 1, van de wet (artikel 16, 1°, van het ontwerp), beter geredigeerd als volgt :

"- met een geldboete van 500 frank tot 10.000 frank, zij die producten op de markt brengen waarvan zij op grond van Europese of Belgische normen weten of hadden moeten weten dat zij niet voldoen aan de in artikel 2 bedoelde waarborgen met betrekking tot de veiligheid en de bescherming van de gezondheid; ...;".

3. Op het einde van het ontworpen artikel 23, § 2, van de wet (artikel 16, 2°, van het ontwerp), kan worden volstaan te schrijven "... zijn toepasselijk op de misdrijven bedoeld in § 1".

Artikel 18

In verband met de wijzigingen die artikel 18 van het ontwerp beoogt aan te brengen in de wet van 29 juni 1990 betreffende de veiligheid van speelgoed, verduidelijkte de

.../...

gemachtigde van de regering dat het in de bedoeling ligt om in een nog tot stand te brengen koninklijk besluit bepalingen over te nemen in de zin van die van de voornoemde wet, waaraan in artikel 18 van het ontwerp wordt gerefereerd.

Om die reden zou de draagwijdte van artikel 18 van het ontwerp - dat, zoals het om advies is voorgelegd, op diverse technische en inhoudelijke bezwaren stuit -, beperkt kunnen blijven tot uitsluitend de delegatiebepaling betreffende de opheffing van de wet van 29 juni 1990 door de Koning. Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering wordt de draagwijdte van artikel 18 van het ontwerp inderdaad best op die wijze ingeperkt.

Artikel 20

In verband met de wijzigingen die artikel 20 van het ontwerp beoogt aan te brengen in de wet van 11 januari 1999 tot regeling van de exploitatie van zonnecentra, verduidelijkte de gemachtigde van de regering wat volgt :

"Wat artikel 20 betreft zouden van het eerste lid in elk geval de punten 1 en 2 behouden moeten blijven (belangrijke wijzigingen die de toepasbaarheid van de wet merkkelijk verhogen). De punten 3 en 4 mogen echter geschrapt worden, de in deze punten voorziene aanpassingen kunnen dan doorgevoerd worden bij middel van het in het tweede lid voorziene KB".

.../...

Rekening houdend met deze verduidelijking, kan worden overwogen om artikel 20 van het ontwerp in twee paragrafen in te delen, waarbij de eerste paragraaf uit 1° en 2° van artikel 20, zoals het om advies is voorgelegd, kan bestaan, en in de tweede paragraaf zou worden bepaald dat de wet van 11 januari 1999 wordt opgeheven op een door de Koning vast te stellen datum.

Artikel 21

Artikel 1 van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, bestaat slechts uit één enkel lid. Artikel 21 van het ontwerp dient derhalve aan te vangen als volgt : "Artikel 1, 2°, h), van de wet van 24 januari 1977 betreffende ...".

PORTEE DU PROJET

Selon l'exposé des motifs, les modifications que le projet de loi soumis pour avis entend apporter à la loi du 9 février 1994 relative à la sécurité des consommateurs constituent une première étape d'«une approche coordonnée en termes de sécurité et de santé des consommateurs» ayant pour objet "plus de transparence et, si possible, une diminution en matière de réglementation".

Les modifications, en projet, de la loi précitée du 9 février 1994 sont diverses quant à leur nature et visent, en substance, à modifier certaines définitions (article 2), à préciser l'ensemble des mesures pouvant être prises lorsqu'un produit ne remplit pas la condition de sécurité générale (articles 3 à 5), à redéfinir les structures d'information et les structures consultatives (article 12), à mettre en place une procédure plus efficace et plus coordonnée de détection, de constatation et de sanction des délits relatifs à la protection des consommateurs (articles 13 à 16), à assouplir l'arsenal législatif belge afin de l'adapter aux obligations internationales (article 17), et à procéder à une coordination incluant d'autres lois relatives à la sécurité des produits pour le consommateur (articles 18 à 21).

D'autres modifications que le projet entend apporter à la loi du 9 février 1994 sont, quant à elles, plutôt de nature purement rédactionnelle (articles 6 à 11).

.../...

EXAMEN DU TEXTE

Observations préalables

1. Certaines dispositions du projet soumis pour avis, notamment son article 15, impliquent qu'il doit préalablement recevoir l'accord du Ministre du Budget en vertu de l'article 5 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire.

Il ne ressort pas des documents transmis au Conseil d'Etat, section de législation, que ces formalités préalables ont été accomplies.

Par conséquent, les observations figurant ci-dessous sont formulées sous réserve de l'accomplissement de la formalité prescrite par l'article 5 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994.

2. Le projet soumis pour avis doit être précédé d'un projet d'arrêté royal chargeant le Ministre de la Protection de la consommation de présenter le projet de loi à la Chambre des représentants.

Observations particulières

Intitulé

Le texte en projet ne se limitant pas à une modification de la loi du 9 février 1994, qui est pourtant

.../...

la seule à laquelle se réfère l'intitulé du projet, il est recommandé de modifier son intitulé comme suit :

"Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la sécurité et à la santé des consommateurs en ce qui concerne l'utilisation de certains produits".

Article 2

1.1. L'article 2, 2°, du projet définit la notion de "service". Cette définition remplace la définition actuelle de la notion de "service" figurant à l'article 1er, alinéa 1er, 2, de la loi du 9 février 1994.

Il ressort de l'exposé des motifs que le projet entend ainsi donner suite au projet de modification de la directive 92/59/CEE du Conseil du 29 juin 1992 relative à la sécurité générale des produits.

A ce propos, le Conseil d'Etat, section de législation, estime néanmoins devoir formuler les observations suivantes.

1.2. Tel que la définit l'article 2, 2°, du projet, la notion de "service" a un vaste champ d'application ne comprenant pas uniquement la mise à disposition commerciale et artisanale de produits, mais aussi, par exemple, la mise à disposition d'appareillage médical à des patients dans les hôpitaux. Les explications fournies dans l'exposé des motifs, en ce qui concerne ce dernier point, ne peuvent en outre s'écarter de ce qui peut se déduire des termes de la définition de la notion de "service". Ces termes sont même

.../...

d'une nature telle que se pose la question de savoir s'ils ne touchent pas également à la responsabilité médicale.

1.3. Remplacer le terme "dienst" figurant dans l'actuel article 1er, alinéa 1er, 2, de la loi du 9 février 1994 par le terme "dienstverlening", dans la définition qui est donnée de cette notion dans le texte néerlandais de l'article 2, 2°, du projet, ne devrait pas faire perdre de vue que les termes "dienst" et "diensten" figurent toujours dans la loi précitée (voir notamment les articles 2, 3 et 4 de la loi). Par conséquent, le gouvernement devra examiner la question de savoir si une définition distincte de la notion de "dienst" est superflue dès lors que la notion de "dienstverlening" est définie.

1.4. En complément de l'observation formulée au point 1.3., il y a lieu de souligner que le mot "diensten" n'apparaît pas dans le texte néerlandais de certaines dispositions de la loi du 9 février 1994, bien que cette loi leur soit manifestement applicable. Certaines dispositions du projet ne se réfèrent pas non plus aux "diensten" (voir, notamment, les articles 4, § 2, et 5, § 1er, de la loi, en projet, et l'article 13 du projet). Par conséquent, il serait souhaitable que les auteurs du projet vérifient si les dispositions en projet et les articles de la loi du 9 février 1994, qui ne sont pas remplacés ou modifiés, font référence de manière suffisamment systématique à la notion de "diensten" ("services").

1.5. Par souci de clarté et pour autant que ceci corresponde aux intentions des auteurs du projet, l'on peut envisager d'inclure les termes suivants dans la définition de la notion de "service" : "... et toute utilisation d'un

.../...

produit présentant des risques pour le consommateur par un prestataire de services."

2. Dans le texte français du passage que l'article 2, 3° et 4°, du projet entend insérer au 3°, d'une part, et au 4°, d'autre part, de l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 9 février 1994, il est fait usage des mots "la prestation de services" (1). L'emploi de ces termes n'est pas conforme au texte français de la définition de la notion de "service" figurant à l'article 2, 2°, du projet. Par analogie avec le texte néerlandais de l'article 2, 2°, 3° et 4° du projet, où il est chaque fois fait usage du terme "dienstverlening", il conviendrait de tendre à une meilleure uniformisation de la terminologie utilisée dans le texte français.

3.1. L'article 2, 6°, du projet vise à remplacer l'alinéa 3 de l'article 1er de la loi du 9 février 1994.

L'alinéa précité dispose que "la présente loi vise notamment à transposer la directive 92/59/CEE du 29 juin 1992 du Conseil relative à la sécurité générale des produits". Par conséquent, on n'aperçoit pas clairement pourquoi l'article 2, 6°, du projet, selon lequel la loi "ne porte pas préjudice à l'application de l'article 1384 du Code Civil", devrait remplacer l'actuel article 1er, alinéa 3, de la loi.

(1) Ces termes apparaissent également dans le texte français d'autres dispositions du projet (notamment à l'article 4, § 2, de la loi, en projet).

Il semblerait plus logique que la disposition figurant à l'article 2, 6°, du projet soit ajoutée à l'article 1er de la loi sous la forme d'un nouvel alinéa 4. Par ailleurs, cette manière de procéder serait plus conforme à l'article 17, paragraphe 2, de la directive 92/59/CEE, qui prescrit un renvoi à cette directive.

3.2. Afin d'éviter un raisonnement a contrario ou, du moins, d'en limiter la possibilité, il serait préférable de ne pas limiter la référence figurant à l'article 2, 6°, du projet à l'article 1384 du Code civil et de renvoyer aux "articles 1382 et suivants du Code civil".

Article 3

1. L'équivalent des mots "of van de betrokken diensten" figurant à la fin du texte néerlandais de l'article 4, § 1er, alinéa 2, de la loi en projet, n'apparaît pas dans le texte français. Il doit être remédié à cette discordance.

2. Contrairement à l'actuel article 4 de la loi du 9 février 1994, l'article 4, §§ 1er, alinéa 2, et 2, en projet, ne prévoit plus que le ministre ou son délégué doit "entendre" le producteur ou le prestataire de services, mais qu'il doit le "consulter". Se pose la question de savoir si les auteurs du projet poursuivent un objectif déterminé en introduisant cette modification terminologique, auquel cas il serait indiqué qu'ils clarifient celui-ci dans l'exposé des motifs. Si tel n'est pas le cas, il serait préférable de s'inspirer de la terminologie utilisée dans l'actuel article 4 de la loi.

.../...

3. A la fin de l'article 4, § 2, de la loi, en projet, il est disposé que le producteur ou le prestataire de services doit être informé des mesures décrites dans ce paragraphe au plus tard quinze jours "après son (lire : leur) entrée en vigueur".

La logique de cette disposition n'est pas directement visible, notamment parce que les mesures en cause, le cas échéant, ont déjà été exécutées ou doivent l'être dès leur "entrée en vigueur" et parce que le producteur ou le prestataire de services en aura déjà été informé à ce moment-là.

Compte tenu de cette observation, il serait recommandé que l'exposé des motifs fournisse quelques éclaircissements à ce sujet si la disposition concernée est maintenue telle quelle dans le projet.

4. A la fin de la phrase introductive de l'article 4, § 3, de la loi, en projet, on écrira : "... peuvent également être ordonnées les mesures suivantes : ...".

La rédaction de la phrase introductive de l'article 5, § 2, de la loi, en projet, (article 4 du projet) devra ensuite être adaptée de la même manière.

5. Sans préjudice de l'observation formulée au 2., il serait préférable de rédiger l'article 4, § 4, de la loi, en projet, comme suit :

"§ 4. Pour les arrêtés qui transposent des mesures contraignantes prises au niveau européen, ou qui en découlent, les consultations visées aux §§ 1er et 2 ne sont pas

.../...

obligatoires pour autant que des formalités équivalentes aient été remplies lorsque ces mesures ont été prises au niveau européen.".

Si cette proposition de texte est retenue, la rédaction de l'article 5, § 4, de la loi, en projet (article 4 du projet) devra également être modifiée de manière similaire.

6. Par souci de la correction de la langue, on écrira à la fin du texte néerlandais de l'article 4, § 5, de la loi, en projet : "... van een besluit genomen ter uitvoering van dit artikel.".

Article 4

1. L'article 5, § 1er, de la loi, en projet, se fonde sur l'hypothèse de l'existence d'un "risque grave". L'actuel article 5, alinéa 1er, de la loi a trait à un "danger grave et immédiat". Compte tenu de la définition de la notion de "risque" donnée à l'article 2, 5°, du projet, force est de constater que l'article 5, § 1er, de la loi, en projet, diffère fondamentalement, quant à son contenu, de l'actuel article 5, alinéa 1er, de la loi. Se pose la question de savoir si telle est effectivement l'intention des auteurs du projet.

2. Il n'apparaît pas clairement pour quelle raison la phrase introductive de l'article 5, § 2, de la loi, en projet, doit également faire mention d'une "décision prise

.../...

en exécution du paragraphe premier", et pourquoi il ne serait pas suffisant de faire mention d'un "arrêté pris en exécution du § 1er".

Article 5

1. Selon l'exposé des motifs, la délégation figurant à l'article 5bis, en projet, de la loi du 9 février 1994 vise à mettre en place un règlement uniforme de récupération des frais afférents au contrôle du marché auprès des producteurs. En l'occurrence, il semble que les auteurs du projet postulent que la participation aux frais en question constitue une rétribution et non un impôt, dès lors que, dans ce dernier cas, la délégation de compétence visée à l'article 5bis de la loi, en projet, ne serait pas admissible.

Nul n'ignore que les rétributions ont pour caractéristique qu'elles constituent la contrepartie d'un service accompli par l'autorité au bénéfice du redevable considéré isolément (1), d'une part, et qu'il existe un rapport raisonnable entre la valeur du service fourni et la rétribution demandée, d'autre part. A défaut d'un tel rapport, la rétribution perdrait son caractère rémunératoire et deviendrait un impôt qui, en vertu de l'article 170 de la Constitution, ne peut être instauré que par le législateur compétent qui, en outre, doit régler lui-même les éléments essentiels de l'impôt, tels que ceux relatifs à son assiette et à son taux.

(1) Voir notamment Cour d'arbitrage, n° 21/97 du 17 avril 1997, M.B. 25 avril 1997.

Vu les conditions rigoureuses auxquelles une rémunération doit satisfaire pour pouvoir être classée comme rétribution ou le rester, et dès lors que l'exposé des motifs indique que l'intention est précisément de remplacer le système de décisions spécifiques, appliqué aux producteurs individuellement dans le passé, par le système général de récupération en projet, lequel se fonde sur la délégation visée à l'article 5bis de la loi, en projet, il serait recommandé que l'exposé des motifs mentionne, le cas échéant, pourquoi le projet de régime de récupération des frais en question fait néanmoins référence à une rétribution et pas à un impôt.

Par ailleurs, la délégation visée à l'article 5bis de la loi, en projet, devra également être précisée, par cela seul déjà que, pour l'exercice de la compétence en question, le Roi devra veiller à ce qu'il existe un rapport raisonnable entre la valeur du service presté - à savoir, en l'espèce, le contrôle du marché - et les différents montants exigés des producteurs.

S'il ne s'avère pas possible d'apporter ces précisions, il faudra que le projet proprement dit comporte un règlement plus détaillé de la prise en charge des frais inhérents au contrôle du marché par les producteurs, et la délégation de compétences au Roi qui s'y rapporte devra être supprimée ou sévèrement restreinte.

2. Sous réserve de l'observation formulée au 1, il serait préférable de rédiger la fin de l'article 5bis de la loi, en projet, comme suit : "... aux conditions fixées par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres".

.../...

Article 6

Dès lors que l'article 6, 2° et 3° du projet entend apporter des modifications à une même partie de l'article 6 de la loi du 9 février 1994, à savoir à l'alinéa 1er, deuxième tiret, de celui-ci, il serait préférable de fusionner les 2° et 3° dans un seul nouveau 2°, rédigé comme suit :

"2° à l'alinéa 1er, deuxième tiret, les mots «... de soumettre à l'analyse d'un laboratoire agréé» sont remplacés par les mots «... de soumettre à l'analyse ou au contrôle d'un laboratoire indépendant»;"

Eu égard à cette proposition de texte, il y aura lieu de modifier la numérotation des 4° et 5° de l'article 6 du projet.

Article 7

1. Dans le texte néerlandais de la disposition en projet qui figure sous l'article 7, 1°, du projet, il serait préférable - dans un souci de concordance avec la terminologie employée à l'article 3, paragraphe 2, de la directive 92/59/CEE du 29 juin 1992 - de remplacer le mot "merken" par le mot "kenmerken".

2. Pour des raisons d'ordre légistique, il conviendrait, à l'article 7, 2°, du projet, de remplacer les mots "le dernier alinéa" par les mots "l'alinéa 2".

.../...

L'article 8 du projet devra être adapté dans le même sens.

Article 9

Il y aurait lieu de rédiger le début du texte néerlandais de l'article 9 de la loi, en projet, comme suit : "Wanneer met toepassing van deze wet ...".

Article 10

Il conviendrait de rédiger l'article 10 du projet comme suit :

"Art.10. A l'article 10 de la loi, alinéas 2 et 3, sont abrogés.".

Article 12

Article 11 en projet

1.1. Il conviendrait d'améliorer la cohérence entre l'énoncé de l'énumération qui suit la phrase introductive de l'article 11, alinéa 1er, de la loi, en projet, et celui de la phrase introductive en question.

1.2. Alors que, dans le texte néerlandais de l'article 11, alinéa 1er, de la loi, en projet, il est question de "contactpunt" ou de "punt", le texte français emploie indifféremment les termes "point de contact" et "guichet".

.../...

Il est recommandé d'avoir recours à une terminologie plus uniforme.

1.3. Dans le texte français de l'article 11, alinéa 1er, 1°, en projet, on écrira "et/ou à la santé".

1.4. Par analogie avec le texte français, il y aurait lieu d'écrire à la fin du texte néerlandais de l'article 11, alinéa 1er, 3°, de la loi : "... niet meer voldoet aan de algemene veiligheidsverplichting, bedoeld in deze wet;".

2. Dans sa rédaction actuelle, la délégation qui figure à l'article 11, alinéa 2, de la loi, en projet, est trop générale pour être admissible. Afin de lever cette objection, on pourrait envisager d'écrire :

"Le Roi peut charger le Guichet central de missions supplémentaires en ce qui concerne la sécurité et la santé des consommateurs dans le cadre de l'utilisation de certains produits.".

Article 12 en projet

1. Dans le texte néerlandais de l'article 12, alinéa 1er, de la loi, en projet, il y a lieu de remplacer le mot "aangeduid" par "aangewezen".

2. L'article 12, alinéa 2, de la loi, en projet, dispose que le cadre organique et les moyens de fonction-

.../...

nement du Guichet central relèvent du Ministère des Affaires économiques.

Une telle disposition concerne l'organisation de l'administration et doit, conformément à l'article 37 de la Constitution, demeurer au pouvoir du Roi.

Article 13 en projet

1. La question se pose de savoir si la "mission de coordination" du Guichet central implique également que ce dernier est habilité à solliciter des documents et d'autres informations auprès de l'administration. Si telle est l'intention, il serait préférable que le texte du projet l'indique de manière expresse.

2. La division en alinéas de l'article 13, de la loi, en projet, devrait apparaître plus clairement sur le plan typographique.

3. A la fin du texte français de l'article 13, alinéa 1er, de la loi, en projet, il y aurait lieu d'écrire : "... les compétences de l'administration concernée."

Article 14 en projet

L'article 14 de la loi, en projet, énumère les compétences de la Commission de la sécurité des consommateurs. L'article 16, alinéas 1er à 3, de la loi, en

.../...

projet, énumère lui aussi un certain nombre de compétences de la Commission précitée. Il conviendrait de fusionner ces deux articles, d'autant plus qu'ils se chevauchent en certains points, ce qui requiert également d'adapter la rédaction des dispositions à fusionner.

Article 15 en projet

1. Selon les déclarations du délégué du gouvernement, c'est le fonctionnaire compétent en ce qui concerne la problématique soulevée qui serait désigné afin de siéger au sein de la Commission en tant que représentant visé à l'article 15, alinéa 1er, 3°, b), de la loi, en projet. Compte tenu de cette précision, il serait préférable, à l'article 15, alinéa 1er, 3°, b), de la loi, en projet, de remplacer les mots "de chaque administration compétente" par les mots "de l'administration compétente en la matière".

2. Dans sa rédaction actuelle, l'article 15, alinéa 3, de la loi, en projet, ne permet pas aux juges des tribunaux de commerce d'exercer la présidence ou la vice-présidence de la Commission. Compte tenu des matières qui relèvent de la compétence de la Commission, la question se pose de savoir si tel est l'objectif, ou si cela est effectivement souhaitable.

3. A la fin du texte néerlandais de l'article 15, alinéa 6, en projet, il conviendrait de remplacer les termes "aangeduid en aan de voorzitter meegedeeld" par les termes "aangewezen, die de voorzitter daarvan op de hoogte brengen".

.../...

Article 16 en projet

1. Compte tenu de la proposition de texte faite au sujet de l'article 4, § 4, de la loi, en projet, (article 3 du projet), il y aurait lieu d'écrire à l'article 16, alinéa 1er, 1°, de la loi, en projet :

"1° émettre des avis lors de l'élaboration des arrêtés réglementaires pris en exécution de l'article 4, à l'exception des arrêtés qui transposent littéralement des mesures contraignantes prises au niveau européen, ou qui découlent de celles-ci;".

Dans le texte néerlandais de l'article 16, alinéa 1er, 2° et 3°, de la loi, en projet, il y aurait dès lors lieu de remplacer chaque fois le terme "adviesverstrekking" par les termes "het verstrekken van adviezen".

2. Par analogie avec l'observation formulée dans le présent avis au sujet de l'article 11, alinéa 2, de la loi, en projet, (article 12 du projet), il conviendrait de rédiger l'article 16, alinéa 2, de la loi, en projet, comme suit :

"Le Roi peut charger la Commission de missions supplémentaires en ce qui concerne la sécurité et la santé des consommateurs dans le cadre de l'utilisation de certains produits.".

3. Dans un souci de clarté, les auteurs du texte en projet pourraient envisager de diviser l'article 16 de la

.../...

loi, en projet, en deux paragraphes, en regroupant les alinéas 1er à 4 dans le premier paragraphe et les alinéas 5 et 6 dans le deuxième paragraphe, puisque ces derniers concernent la cellule d'évaluation.

Article 17 en projet

1. A la fin de l'article 17, alinéa 1er, de la loi, en projet, on constate une disconcordance entre le texte français ("... le caractère dangereux des produits") et le texte néerlandais ("... het risicovolle karakter van de producten"). Selon les déclarations du délégué du gouvernement, c'est le texte néerlandais qui traduirait le mieux l'intention des auteurs du projet, de sorte qu'il y aurait lieu de mettre le texte français en concordance avec le texte néerlandais.

2.1. Dans le texte néerlandais de l'article 17, alinéa 2, de la loi, en projet, il y aurait lieu de remplacer le terme "inlichting" par le terme "inlichtingen".

2.2. Dans un souci de clarté, il serait préférable d'écrire, à la fin de l'article 17, alinéa 2, de la loi, en projet, : "dont ils peuvent avoir connaissance en raison de leurs fonctions à la Commission. Ce secret professionnel est régi par l'article 458 du Code pénal.".

Article 14

.../...

Article 14

1. L'article 14, 1° et 2°, du projet, visant à modifier le même élément de l'article 20 de la loi, il est suggéré, dans un souci de clarté, de rédiger l'article 14, 1°, comme suit :

"1° le § 1er, point 2, est remplacé par la disposition suivante :

'2. faire toutes les constatations utiles, entendre le producteur et le distributeur ainsi que chaque personne concernée dans la chaîne de commercialisation ou dans l'entretien et le contrôle de l'installation, se faire produire, sur première réquisition et sans déplacement, les documents, pièces ou livres nécessaires à leurs recherches et constatations et conserver une preuve de leur intervention par tout moyen utile, y compris copies et enregistrements;'".

Si cette suggestion est retenue, il conviendra d'omettre l'article 14, 2°, du projet, tel qu'il a été soumis pour avis, et de modifier la numérotation des 3°, 4° et 5°, de l'article 14 du projet.

2. Selon l'article 20, § 4, de la loi, en projet, (article 14, 5°, du projet), le Roi peut étendre les compétences des agents visés à l'article 19 de la loi.

Les agents visés à l'article 19 de la loi contrôlent l'exécution de la loi et la conformité des produits aux dispositions de l'article 2 de la loi. A cet égard, ils peuvent procéder à la constatation d'infractions au moyen de procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire.

.../...

Pour être admissible, la faculté d'étendre les compétences des agents concernés, que l'article 20, § 4, en projet, tend à attribuer au Roi, devrait dès lors être définie avec plus de précision.

3. L'exposé des motifs fait observer à propos de l'article 20, § 5, de la loi, en projet, (article 14, 5°, du projet) que :

"Cette extension est nécessaire pour pouvoir intervenir de façon coordonnée, ce qui est surtout important pour les fonctionnaires qui accomplissent plusieurs missions comme par exemple les inspecteurs de l'Inspection du travail qui, d'une part contrôlent la sécurité du travail et d'autre part interviennent dans le contrôle du marché".

Compte tenu de cette précision, on peut se poser la question de savoir s'il ne serait pas préférable, à l'article 20, § 5, de la loi, en projet, de remplacer les termes "de cette loi" par les termes "de la présente loi et d'autres législations".

Article 15

Selon l'article 22, § 2, alinéa 3, de la loi, en projet, un procès-verbal ne peut être dressé que s'il n'est pas donné suite à l'avertissement. Cette disposition revient à limiter de façon inadmissible la faculté de constater certaines infractions et, dès lors, la compétence du ministère public d'engager des poursuites, telle qu'elle est garantie par l'article 151, § 1er, de la Constitution.

.../...

Article 16

1. Compte tenu de la portée des modifications que l'article 16 du projet entend apporter à l'article 23 de la loi, il serait plus logique et plus simple du point de vue légistique, de remplacer l'ensemble du texte actuel de l'article 23 par le texte en projet, divisé en deux paragraphes.

2. Sur la base des informations fournies par le délégué du gouvernement, mieux vaudrait rédiger comme suit la première phrase qui figure en regard du premier tiret de l'article 23, § 1er, de la loi, en projet, (article 16, 1°, du projet) :

"- d'une amende de 500 à 10.000 francs, ceux qui mettent sur le marché des produits dont ils savent ou dont ils auraient dû savoir, sur la base de normes européennes ou belges, qu'ils ne présentent pas les garanties visées à l'article 2 en ce qui concerne la sécurité et la protection de la santé; ...;".

3. A la fin de l'article 23, § 2, de la loi, en projet, (article 16, 2°, du projet), il pourrait suffire d'écrire : "... sont applicables aux infractions visées au § 1er".

.../...

Article 18

En ce qui concerne les modifications que l'article 18 du projet entend apporter dans la loi du 29 juin 1990 relative à la sécurité des jouets, le délégué du gouvernement a précisé que l'intention est d'inscrire, dans un arrêté royal qui doit encore intervenir, des dispositions au sens de celles qui figurent dans la loi précitée et auxquelles l'article 18 du projet fait référence.

C'est la raison pour laquelle la portée de l'article 18 du projet - qui, tel qu'il a été soumis pour avis, appelle diverses objections d'ordre technique et de fond -, pourrait se limiter à la seule délégation relative à l'abrogation par le Roi de la loi du 29 juin 1990. Selon les déclarations du délégué du gouvernement, il serait effectivement préférable de limiter de la sorte la portée de l'article 18 du projet.

Article 20

Concernant les modifications que l'article 20 du projet entend apporter dans la loi du 11 janvier 1999 portant règlement de l'exploitation des centres de bronzage, le délégué du gouvernement a précisé ce qui suit :

"Wat artikel 20 betreft zouden van het eerste lid in elk geval de punten 1 en 2 behouden moeten blijven (belangrijke wijzigingen die de toepasbaarheid van de wet merkkelijk verhogen). De punten 3 en 4 mogen echter geschrapt worden, de in deze punten voorziene aanpassingen kunnen dan doorgevoerd worden bij middel van het in het tweede lid voorziene KB".

.../...

Compte tenu de cette précision, il pourrait être envisagé de diviser l'article 20 du projet en deux paragraphes, le premier se composant des 1° et 2° de l'article 20, tel qu'il a été soumis pour avis, et le second prévoyant l'abrogation de la loi du 11 janvier 1999 à une date qu'il appartiendrait au Roi de fixer.

Article 21

L'article 1er de la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits se compose d'un seul alinéa. Il y aurait dès lors lieu de rédiger comme suit le début de l'article 21 du projet : "L'article 1er, 2°, h), de la loi du 24 janvier 1977 relative à ... et autres produits, inséré par ...".

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren
Messieurs

A. BEIRLAEN,

kamervoorzitter,
président de chambre,

M. VAN DAMME,
J. SMETS,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

de Heer
Monsieur

G. SCHRANS

assessoren van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

E. WYMEERSCH

Mevrouw
Madame

A. BECKERS,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. M. VAN DAMME.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. T. DE WAELE, adjunct-referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

Le rapport a été présenté par M. P. DEPUYDT, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. T. DE WAELE, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS

A. BEIRLAEN